

CIVILDIENESTA TIESAS SPRIEDUMS
(trešā palāta)
2008. gada 22. oktobrī

Lieta F-46/07

Marie Tzirani
pret
Eiropas Kopienu Komisiju

Civildienests — Ierēdņi — Pieņemšana darbā — Iecelšana pakāpē —
Paaugstināšana amatā — Direktora amats — Kandidatūras noraidīšana —
Sprieduma, ar ko atcelts lēmums par pieņemšanu darbā,
izpilde — Pieņemamība

Pilns teksts tiesvedības valodā (franču) II-A-1 - 1773

Priekšmets: Prasība, kas celta saskaņā ar EKL 236. pantu un EAEKL 152. pantu un ar kuru M. Dzirani [*M. Tzirani*] lūdz, pirmkārt, atcelt Komisijas 2006. gada 30. augusta lēmumu iecelt *D. J.* darbā Ģenerāldirekcijas “Personāls un administrācija” B direkcijas “Civildienesta noteikumi: politika, vadība un padomdošana” direktora amatā un noraidīt viņas kandidatūru šim amatam un, otrkārt, piespriest Komisijai izmaksāt atlīdzību par ciesto materiālo un morālo kaitējumu.

Nolēmums: Atcelt lēmumu, ar ko noraida prasītājas kandidatūru Komisijas Ģenerāldirekcijas “Personāls un administrācija” B direkcijas “Civildienesta noteikumi: politika, vadība un padomdošana” direktora amatam. Atcelt 2006. gada 30. augusta lēmumu, ar kuru Komisijas Ģenerāldirekcijas “Personāls un administrācija” B direkcijas “Civildienesta noteikumi: politika, vadība un padomdošana” direktora amatā tiek iecelts *D. J.* Piespriest Komisijai samaksāt prasītājai naudas summu EUR 10 000 apmērā kā zaudējumu atlīdzību. Pārējā daļā prasību noraidīt. Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Kopsavilkums

1. Ierēdņi — Prasība — Interese celt prasību — Prasība par sprieduma, ar kuru atceļ lēmumu noraidīt kandidatūru vakantam amatam, neizpildi (EKL 233. pants; Civildienesta noteikumu 90. un 91. pants)

2. Prasība atcelt tiesību aktu — Spriedums, ar kuru tiek atcelts tiesību akts — Sekas — Pienākums veikt izpildes pasākumus — Piemērojamība (EKL 233. pants)

3. Ierēdņi — Amata vakance — Amatu aizpildīšana, izmantojot paaugstināšanu vai pārceļšanu — Salīdzinošs kandidātu nopelnu izvērtējums — A 1 vai A 2 pakāpes amati — Administrācijas rīcības brīvība (Civildienesta noteikumu 29. panta 1. punkts un 45. panta 1. punkts)

4. *Ierēdņi — Prasība — Pamati — Pilnvaru nepareiza izmantošana — Jēdziens*

5. *Ierēdņi — Vienlīdzīga attieksme — Vienlīdzīga attieksme pret vīriešu dzimuma un sieviešu dzimuma ierēdņiem — Atkāpes
(EKL 141. panta 3. un 4. punkts)*

6. *Ierēdņi — Paaugstināšana amatā — Salīdzinošs nopelnu izvērtējums — Princips par tiesībām veidot karjeru
(Civildienesta noteikumu 29. panta 1. punkts, 43. un 45. pants)*

7. *Ierēdņi — Prasība — Spriedums, ar kuru tiek atcelts tiesību akts — Sekas — Kandidatūras noraidījuma atcelšana — Ieinteresētās personas iepriekšējā juridiskā stāvokļa atjaunošana — Izrietoša vēlāku aktu, kas skar trešās personas, atcelšana — Nosacījumi
(Civildienesta noteikumu 91. panta 1. punkts)*

8. *Ierēdņi — Prasība — Neierobežota kompetence — Iespēja pēc savas ierosmes piespriest atbildētājai iestādei izmaksāt kompensāciju
(Civildienesta noteikumu 91. panta 1. punkts)*

9. *Ierēdņi — Iestāžu ārpuslīgumiskā atbildība — Nosacījumi — Prettiesiskums*

1. Sprieduma, ar kuru tiek atcelts iestādes tiesību akts, adresāti tieši skar veids, kādā iestāde izpilda šo spriedumu. Tātad viņa var lūgt Kopienu tiesu atzīt, ka iestāde nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir noteikti saskaņā ar piemērojamiem noteikumiem. No tā izriet, ka prasītājam ir interese celt prasību par Komisijas lēmumu iecelt vakantajā amatā kandidātu, ja šis lēmums attiecas uz veidu, kādā

Komisija izpilda Civildienesta tiesas spriedumu, ar kuru tiek atcelts pirmais Komisijas lēmums, ar kuru tā šo pašu kandidātu iecēla šajā pašā amatā. Šo secinājumu nevar atspēkot ar to, ka prasītāja nevar panākt jaunu minētā amata publikāciju, jo tajā jau ir iecelts trešais kandidāts. Novērtējot sekas, kādas bija apstrīdētā lēmuma atcelšanai, var ņemt vērā trešās personas un dienesta intereses, vajadzības gadījumā novērtējumu veicot pēc šī lēmuma likumības pārbaudes.

(skat. 37. un 38. punktu)

Atsauces:

Tiesa: 1989. gada 28. februāris, 341/85, 251/86, 258/86, 259/86, 262/86, 266/86, 222/87 un 232/87 *van der Stijl* un *Cullington/Komisija, Recueil*, 511. lpp., 18. punkts.

Pirmās instances tiesa: 2007. gada 31. janvāris, T-166/04 *C/Komisija, Krājums-CDL, I-A-2-9. un II-A-2-49. lpp.*, 25. punkts un tajā minētā judikatūra.

2. Iestādei, kura izdevusi atcelto tiesību aktu, ir jānosaka, kādi pasākumi ir vajadzīgi, lai izpildītu spriedumu, ar kuru tiek atcelts tiesību akts. Īstenojot šo rīcības brīvību, administratīvai iestādei ir jāievēro gan Kopienų tiesību noteikumi, gan sprieduma, kurš tai ir jāizpilda, rezolutīvā un motīvu daļa. Kopienų tiesas atceļošajam spriedumam piemērotais absolūtais raksturs attiecas gan uz sprieduma rezolutīvo, gan uz motīvu daļu, kas ir rezolutīvās daļas vajadzīgais pamats. Tieši šie motīvi, pirmkārt, norāda precīzu par pretlikumīgu uzskatīto normu un, otrkārt, skaidri atspoguļo precīzus rezolutīvajā daļā konstatētā prettiesiskuma iemeslus un tas attiecīgajai iestādei ir jāņem vērā, aizstājot atcelto tiesību aktu. Procedūra, kuras mērķis ir aizstāt šādu aktu, var atsākties tieši tajā brīdī, kurā radās nelikumība. Tādējādi Kopienų akta atcelšana var neietekmēt

visus sagatavojošos aktus, bet tā nozīmē, ka administrācija ņem vērā brīdi, kurā radās nelikumība, lai pieņemtu jaunu tiesību aktu, ar kuru aizvieto atcelto tiesību aktu.

(skat. 49.–53. punktu)

Atsauces:

Tiesa: 1954. gada 21. decembris, 1/54 Francija/Augstā iestāde, *Recueil*, 7., 33. lpp.; 1962. gads 12. jūlijs, 14/61 *Koninklijke Nederlandsche Hoogovens en Staalfabrieken*/Augstā iestāde, *Recueil*, 485., 515. lpp.; 1963. gada 13. novembris, 98/63 R un 99/63 R *Erba* un *Reynier*/Komisija, *Recueil*, 551., 555. lpp.; 1988. gada 26. aprīlis, 97/86, 99/86, 193/86 un 215/86 *Asteris* u.c./Komisija, *Recueil*, 2181. lpp., 27. punkts; 1998. gada 12. novembris, C-415/96 Spānija/Komisija, *Recueil*, I-6993. lpp., 31. un 32. punkts; 1999. gada 14. septembris, C-310/97 P Komisija/*AssiDomän Kraft Products* u.c., *Recueil*, I-5363. lpp., 54. punkts.

Pirmās instances tiesa: 1992. gada 8. oktobris, T-84/91 *Meskens*/Parlaments, *Recueil*, II-2335. lpp., 73. punkts.

Civildienesta tiesa: 2007. gada 17. aprīlis, F-44/06 un F-94/06 C un F/Komisija, Krājums-CDL, I-A-1-95. un II-A-1-537. lpp., 33.–35. punkts.

3. Iecelējinstītūcijai it īpaši tad, ja tā īsteno ļoti svarīgas pilnvaras un tās attiecas uz A 1 vai A 2 pakāpi, ir plaša rīcības brīvība, salīdzinot kandidātu nopelnus. Tomēr šī plašā rīcības brīvība ir jāizmanto, pēc iespējas pilnīgāk ievērojot visu atbilstošo tiesisko regulējumu, proti, ne tikai paziņojumu par vakanci, bet arī iespējamās procedūras noteikumus, kurus šī institūcija ir izmantojusi,

lai istenotu šīs pilnvaras. Tādējādi amatā iecelšanas procedūrai piemērojamās normas ir arī daļa no atbilstošā tiesiskā regulējuma, kuru tai ir stingri jāievēro.

Pirms pieņemt galīgo lēmumu par iecelšanu amatā, iecelēj institūcijai pašai ir jāzina un jānovērtē elementi, kuri katrā atlases procedūras posmā pēc dažādu administratīvo līmeņu apskatīšanas lika pieņemt tādu konsultatīvu atzinumu, kāds tika pieņemts.

(skat. 66., 67. un 108. punktu)

Atsauces:

Pirmās instances tiesa: 1999. gada 6. jūlijs, T-203/97 *Forvass/Komisija*, *Recueil FP*, I-A-129. un II-705. lpp., 45. punkts; 2001. gada 20. septembris, T-95/01 *Coget u.c./Revīzijas palāta*, *Recueil FP*, I-A-191. un II-879. lpp., 113. punkts; 2002. gada 9. jūlijs, T-158/01 *Tilgenkamp/Komisija*, *Recueil FP*, I-A-111. un II-595. lpp., 50. punkts; 2003. gada 18. septembris, T-73/01 *Pappas/Reģionu komiteja*, *Recueil FP*, I-A-207. un II-1011. lpp., 53. punkts; 2006. gada 4. jūlijs, T-88/04 *Tzirani/Komisija*, Krājums-CDL, I-A-2-149. un II-A-2-703. lpp., 78. un 81. punkts.

4. Pilnvaru nepareizas izmantošanas jēdziens nozīmē, ka administratīvā iestāde savas pilnvaras izmanto citam mērķim, nevis tam, kuram tās tika piešķirtas. Lēmumā pilnvaras ir nepareizi izmantotas tikai tad, ja, pamatojoties uz objektīvām, atbilstīgām un saskanīgām pazīmēm, izrādās, ka tas ir pieņemts, lai sasniegtu citus, nevis paredzētos mērķus. Šajā ziņā savu iebildumu atbalstam nevar aprobežoties tikai ar atsaukšanos uz noteiktiem faktiem; ir arī jāsniedz

pietiekami precīzas, objektīvas un saskanīgas norādes, ar ko pierāda šo faktu pareizību vai vismaz ticamību.

Ja lēmumā par iecelšanu amatā tiek konstatēts, ka iecelējinstiūcija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, tad apgalvojums par iespējamo šīs iestādes izdarīto pilnvaru nepareizu izmantošanu nevar pamatoties uz pieņēmumu, ka konkrētā kandidāta kandidatūras noraidīšanas pamatā bija salīdzinošs nopelnu izvērtējums.

(skat. 159.–161. punktu)

Atsauces:

Tiesa: 2001. gada 6. marts, C-274/99 P *Connolly*/Komisija, *Recueil*, I-1611. lpp., 113. punkts.

Pirmās instances tiesa: 2000. gada 5. jūlijs, T-111/99 *Samper*/Parlaments, *Recueil FP*, I-A-135. un II-611. lpp., 64. punkts; 2002. gada 26. novembris, T-103/01 *Cwik*/Komisija, *Recueil FP*, I-A-229. un II-1137. lpp., 28. punkts; 2008. gada 10. jūnijs, T-282/03 *Ceuninck*/Komisija, Krājums-CDL, I-A-2-27. un II-A-2-165. lpp., 48. punkts.

5. Pieņemot, ka EKL 141. panta 4. punktu par pozitīvo diskrimināciju dzimuma dēļ var piemērot Kopienu iestādēm, šis noteikums nekādā veidā nerada tiesības vai pienākumu izdarīt šādu pozitīvo diskrimināciju sievietēm labā. Lai arī patiešām vienlīdzība amatu sadalē starp sievietēm un vīriešiem ir Komisijas mērķis un tā ir veikusi pozitīvas darbības un stratēģiju, lai amatu piešķiršanā dotu priekšroku kandidātēm sievietēm, juridiskie instrumenti, uz kuriem pamatojas šīs stratēģijas īstenošana, nav saistoši un tātad Civildienesta tiesai nav jāpārbauda, vai iestādes

tos ievēro. Jebkurā gadījumā vienlīdzīgu darba iespēju princips ir piemērojams tikai gadījumā, ja kandidātiem ir vienlīdzīgi nopelni.

(skat. 180.–183. un 186. punktu)

Atsauces:

Pirmās instances tiesa: 2005. gada 3. februāris, T-137/03 *Mancini*/Komisija, Krājums-CDL, I-A-7. un II-27. lpp., 120., 122.–124. punkts.

6. Princips, ka jebkuram ierēdnim ir tiesības veidot karjeru savā iestādē, ir piemērojams prioritārā kārtībā, kā noteikts Civildienesta noteikumu 29. panta 1. punktā attiecībā uz veidu, kā notiek pieņemšana darbā, un pienākumu veikt kandidātu salīdzinošo nopelnu izvērtējumu. Šajā ziņā Civildienesta noteikumos nav noteiktas tiesības uz paaugstināšanu amatā pat ierēdņiem, kuri ir izpildījuši visus nosacījumus, lai tiktu paaugstināti amatā. Ja nav īpašu argumentu, kuri pierāda, ka administrācija ieinteresētajai personai radīja pamatotas cerības par amatu, uz kuru tā cerēja, tā nevar atsaukties uz tiesisko paļāvību, lai tiktu iecelta šajā amatā.

(skat. 196. un 197. punktu)

Atsauces:

Pirmās instances tiesa: 1992. gada 12. februāris, T-52/90 *Volger*/Parlaments, *Recueil*, II-121. lpp., 24. punkts; C/Komisija, minēts iepriekš, un tajā minētā judikatūra.

Civildienesta tiesa: 2007. gada 28. jūnijs, F-21/06 *Da Silva*/Komisija, Krājums-CDL, I-A-1-179. un II-A-1-981. lpp., 71. punkts un tajā minētā judikatūra.

7. Ja iepriekšējā juridiskā stāvokļa atjaunošana, kādā prasītājs atradās, pirms Kapienu tiesa atcēla tiesību aktu, nozīmē, ka ir jāatceļ vēlākie tiesību akti, bet attiecībā uz trešajām personām šāda [tiesību aktu] atcelšana izriet tikai tad, ja, ņemot vērā tostarp izdarītā pārkāpuma raksturu un dienesta intereses, tā nav pārmērīga.

Samērīguma un tiesiskās paļāvības aizsardzības principi nosaka, ka ir jālīdzsvaro prasītāja, personas, kura cieta no pārkāpuma, intereses iepriekšējā stāvokļa atjaunošanā un trešo personu intereses, kuru juridiskais stāvoklis tām varēja radīt tiesisko paļāvību. Dažādās darbības, kas tiek veiktas pēc Civildienesta noteikumu 29. panta 1. punktā paredzētajām procedūrām, piemēram, konkursu sekmīgi nokārtojušā kandidāta uzvārda iekļaušana rezerves sarakstā, ierēdņa paaugstināšana amatā vai ierēdņa iecelšana vakantajā amatā, var uzskatīt par tādām, kuras rada tādu juridisko stāvokli, par kura likumību trešajām ieinteresētām personām var būt tiesiskā paļāvība.

(skat. 201. punktu)

Atsauces:

Tiesa: 1995. gada 1. jūnijs, C-119/94 P *Coussios*/Komisija, *Recueil*, I-1439. lpp., 24. punkts.

Pirmās instances tiesa: 1998. gada 12. maijs, T-159/96 *Wenk*/Komisija, *Recueil FP*, I-A-193. un II-593. lpp., 121. punkts; 2004. gada 31. marts, T-10/02 *Girardot*/Komisija, *Recueil FP*, I-A-109. un II-483. lpp., 85. un 86. punkts.

8. Kapienu tiesa, lai prasītāja interesēs nodrošinātu lietderīgu iedarbību spriedumam, ar kuru atceļ tiesību aktu un kura rezultātā netika atkārtoti uzsākta atlases procedūra vakantajā amata, kuram bija pieteicies prasītājs, aizpildīšanai, var izmantot neierobežoto kompetenci, kas tai ir strīdos saistībā ar finansēm, un

pat pēc savas ierosmes lūgt šo iestādi atbilstošā veidā aizsargāt prasītāja tiesības, izvēloties taisnīgu risinājumu viņa gadījumā.

(skat. 214. punktu)

Atsauces:

Tiesa: 1980. gada 5. jūnijs, 24/79 *Oberthür*/Komisija, *Recueil*, 1743. lpp., 14. punkts.

Pirmās instances tiesa: *Girardot*/Komisija, minēts iepriekš, 89. punkts.

Civildienesta tiesa: 2008. gada 8. maijs, F-6/07 *Suvikas*/Padome, Krājums-CDL, I-A-1-151. un II-A-1-819. lpp., 127. punkts.

9. Lai varētu piekrist, ka pastāv cēloņsakarība starp noraidīto ierēdņa kandidatūru amatam un materiālo zaudējumu, kas ieinteresētajai personai radies no atšķirīgās attieksmes un priekšrocībām, uz kurām tam būtu bijušas tiesības, ja viņš būtu iecelts amatā, un tām, kuras tam ir pašreiz, principā ir jāiesniedz pierādījums par to, ka pastāv tieša un konkrēta saikne starp attiecīgās Kopienų iestādes izdarīto pārkāpumu un minēto zaudējumu.

Īpašajā iecelšanas amatā, izmantojot paaugstināšanu amatā, kontekstā cēloņsakarības konkrētības pakāpe ir sasniegta, kad Kopienų iestādes izdarītais pārkāpums konkrētā veidā ir liedzis personai nevis tikt ieceltai konkrētajā amatā, attiecībā uz kuru ieinteresētā persona nekad nevarētu pierādīt, ka tai ir tiesības uz to, bet nopietnu iespēju tikt ieceltai šajā amatā, no kā izriet ieinteresētās personas materiālie zaudējumi, kurus veido ienākumu zaudējums. Ja, ņemot vērā lietas apstākļus, šķiet nenovēršami iespējams, ka attiecīgā Kopienų iestāde

šo amatu ieinteresētajai personai ir piešķirusi likumības ievērošanas rezultātā, paliekošā teorētiskā neskaidrība attiecībā uz rezultātu, kāds būtu bijis likumīgi veiktai procedūrai, nevar būt par šķērslī faktiski ciesto materiālo zaudējumu atli-dzināšanai, kuri ir radušies tādēļ, ka viņa kandidatūra amatam netika izvēlēta, bet uz to viņam bija visas iespējas.

(skat. 216.–218. punktu)

Atsauces:

Pirmās instances tiesa: 2004. gada 5. oktobris, T-45/01 *Sanders* u.c./Komisija, Krājums, II-3315. lpp., 149. un 150. punkts; 2007. gada 12. septembris, T-250/04 *Combescot*/Komisija, Krājums-CDL, I-A-2-191. un II-A-2-1251. lpp., 95. un 96. punkts.